

بلکه همانطور که مسطور شد **مدخلی** بر آن نوشته شد که با عنوان **مقدمه** به نگارش درآمد.

رازی جایگاه درج مطالب منطقی و مستدل است. این دوستان محترم اگر سخنی دارند که می‌توانند آنرا به دور از عصبیت، به شیوه‌ای متین مکتوب نمایند، رازی را جایگاه درج دیدگاههای خود خواهند یافت ولی طبعاً نباید توقع داشته باشند که یک نشریه صنفی - بعنوان یک قدم ساده - از درج نامه‌های دانشجویانی که نگران آینده شغلی خود هستند امتناع نماید. به نامه انجمن داروخانه‌داران استان اصفهان که عیناً و بدون هیچ جرح و تعدیلی در زیر درج شده توجه فرمائید:

مقدمه:

■ **سردبیر محترم ماهنامه رازی**
احتراماً در پاسخ به نامه سرگشاده دانشجویان دانشکده داروسازی اصفهان که در ماهنامه شماره ۶ تیرماه ۷۲ در صفحه‌های ۶۳ و ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ بنام آقای دکتر عشقی در صفحه دیدگاهها چاپ و درج گردیده است خواهشمند است دستور فرمائید مطابق ماده ۴ قانون مطبوعات جمهوری اسلامی ایران این جوابیه در همان صفحه چاپ و درج گردد.
۱- اولاً در نظام مقدس ولایت فقیه احکام شرع مقدس اسلام عین قانون می‌باشد و در این زمان ولایت مطلقه آن با حضرت آیت... خامنه‌ای، مدظله‌العالی و نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی و فقهای عادل شورای نگهبان می‌باشد و یککاش دانشجویان محترم که بطور مسلم اهل مطالعه می‌باشند حداقل یکبار مصوبات مجلس شورای اسلامی و نظرات شورای محترم نگهبان مورخ ۶۷/۲/۱۹ و ابلاغ آن به دولت وقت مورخه ۶۷/۳/۱ که تصویر آن به پیوست می‌باشد مطالعه می‌نمودند و بجهت بی‌اطلاعی خود قوانین مملکتی را زیرسوال نمی‌بردند.

متعاقب چاپ نامه سرگشاده دانشجویان داروسازی اصفهان در ماهنامه داروئی رازی - تیرماه ۷۲ که با مقدمه یکی از همکارانمان (دکتر عشقی) آغاز می‌شد دو نامه از سوی شعبات (آذربایجان شرقی و اصفهان) انجمن داروخانه‌داران و تکنسین‌های داروسازی ایران به دفتر ماهنامه واصل شد که با توجه به روحیه حاکم بر اعضاء هیات تحریریه نشریه و نیز مسئولین آن تصمیم به درج یکی از پاسخها (ارسالی از اصفهان) گرفتیم. شایان ذکر است که برخلاف نوشته یکی دیگر از نامه‌ها (ارسالی از آذربایجان شرقی)، ابتدا نامه سرگشاده دانشجویان داروسازی اصفهان به دفتر ماهنامه رسید و بعد در هنگام چاپ (۳-۴ ماه بعد) مقدمه‌ای بر آن نگاشته شد بنابراین منطقاً اعتراض عزیزان داروخانه‌دار و تکنسین‌های داروسازی (نویسندگان نامه) به مقدمه نوشته شده برنامه دانشجویان اصفهانی وارد نبوده علی‌رغم اینکه آنرا «از یک کینه‌توزی و حسادت شدید سرچشمه گرفته» دانسته‌اند، نمی‌تواند مقدمه موجب «تحریک و اغوای» دانشجویان نویسنده نامه سرگشاده شده باشد

۲- فرموده‌اند ۶ سال از بهترین ایام دوران جوانی خود را در دانشکده داروسازی صرف نموده و علم آموخته‌اند و اکنون که قرار است فارغ التحصیل شوند بایستی بلافاصله یک باب مغازه با سرمایه کافی در اختیار آنها قرار دهند و مدعی می‌باشند آنهائیکه مدت ۴۰ تا ۶۰ سال از بهترین دوران عمر خود را در داروخانه‌داری و اداره داروخانه‌های این مملکت صرف نموده و شبانه‌روز خود را به سرویس‌دهی مردم عزیز این مملکت پهناور گذرانده‌اند یکباره کنار بروند و کلیه سرمایه و هستی خود را تسلیم مسئول فنی داروخانه نمایند. از ایشان یک سوال داریم آیا فارغ‌التحصیلات رشته‌های پزشکی، دندان پزشکی، رادیولوژی پس از پایان تحصیلات خود چنین انتظاراتی دارند یا اینکه در دراز مدت و با تحمل زحمات زیادی از دست رنج خودشان سرمایه‌گذاری می‌نمایند؟ دانشجویان عزیز شما پیرو هر مذهب و شریعتی که باشید این ادعای شما مردود و غیرمنطقی می‌باشد.

۳- این عزیزان فرموده‌اند هزینه فراوان از بیت‌المال خرج یک نفر دکتر داروساز می‌شود و مدعی هستند تنها آنها باید داروخانه‌داری نمایند، هیچکس منکر آن نیست که هزینه سرسام‌آوری از دسترنج مردم خرج دانشگاه‌ها می‌شود ولی یککاش این دانشجویان عزیز و دکتران داروساز آینده از هم اکنون قدری هم بفکر صنایع داروسازی کشور می‌بودند و اکنون که دولت جمهوری اسلامی پشتیبان مبتکران و دانشمندان و کسانی که برای قطع وابستگی این مملکت اقدام می‌کنند می‌باشد این عزیزان نیز بیاری شتافته و در قبال آن هزینه‌ها که برایشان شده و خود اقرار دارند بفکر صنایع داروسازی و قطع وابستگی صنعت داروسازی از خارج باشد نه بفکر اینکه چگونه می‌توان یک نفر مؤسس داروخانه را از میدان بدر کرده و پس از ۴۰،

۵۰ سال کار و زحمت کشیدن او را از هستی ساقط نمود.

۴- دانشجویان خوب ما در مقاله خود به افراد زحمت‌کش که در دورترین، محروم‌ترین و بد آب و هواترین نقاط مملکت سرمایه‌گذاری نموده و با مجوز قانونی اقدام به تاسیس داروخانه نموده‌اند و چند قلم محدود دارو دریافت می‌دارند تهمت زده و نوشته‌اند به انگیزه سود فراوان و غیرمشروع از طریق اقدامات غیرقانونی در نقل و انتقال داروهای کمیاب بخصوص در نقاطی که مردم آنجا به عللی ساده‌تر فریب می‌خورند و دسترس مسئولین نیز کمتر است اقدام به تاسیس داروخانه نموده‌اند از این دانشجویان و دکتران داروساز آینده این مملکت پهناور سوال می‌کنیم در نقاطی که یک مؤسس داروخانه سرمایه‌گذاری نموده و با خانواده‌اش زندگی می‌کند آیا شما حاضرید حتی برای یک روز گردش و تفریح به آنجا بروید و ساعتی از وقت خود را با مردم آن نقاط گذرانید و فقط در تفریح آنان شریک شوید نه در درد و بیماری آنان؟

در اینجا سوالی از مسئولین محترم امور دارو داریم، چطور شده دانشجویانی که در سرکلاس هستند و مشغول درس می‌باشند متوجه شده‌اند که موسسین داروخانه‌ها اقدام به نقل و انتقال غیرقانونی داروها می‌کنند، مردم را فریب می‌دهند ولی مسئولین محترم مملکتی از جمله مسئولین امور دارو که همه امور دارو را در دورترین نقاط مملکت کنترل می‌کنند هنوز متوجه نشده تا جایی که دانشجویان ما در اصفهان در سرکلاس دانشگاه متوجه شده به ماهنامه وزین رازی طوماری نوشته که ای ماهنامه رازی فریادرس دکتران داروساز بفریاد برس که مسئولین ما متوجه نیستند.

با تقدیم احترام

انجمن داروخانه‌داران و تکنسینهای داروسازی ایران

شعبه اصفهان

■ در پی تغییرات ایجاد شده در تشکیلات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی که منجر به حذف معاونت دارویی و ادغام آن در معاونت درمان گردید، انجمن داروسازان ایران طی نامه‌ای به ریاست جمهوری اسلامی ایران مخالفت خود را با این تغییرات اعلام و تصویرنامه را جهت نشریه رازی به منظور درج در مجله ارسال داشته‌اند. اکنون با هم به مطالعه نامه مزبور می‌پردازیم:

بسمه تعالی

انجمن داروسازان ایران تأسیس ۱۳۲۳ - شماره ثبت ۳۰

حضرت حجة الاسلام والمسلمین
جناب آقای هاشمی رفسنجانی مقام معظم ریاست
جمهوری اسلامی ایران

سلام علیکم

با احترام برابر اطلاع‌واصله، حوزه معاونت امور دارویی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی حذف و وظائف آن به عهده معاونت امور درمان واگذار گردیده است. لذا انجمن داروسازان ایران بنا به احساس مسئولیت خود و رسالتی که به عهده دارد لازم می‌داند مراتب زیر را در مورد مشکلاتی که تحقق این امر بوجود خواهد آورد به استحضار برساند:

۱- ادغام کارهای اجرایی دو حوزه امور دارویی و درمان با وظائف خطیر و سنگینی که هریک به عهده دارند مشکلات آنانرا دوچندان نموده و با حجم کار و شرح وظائف حساس دو حوزه مذکور مطابقت ندارد. ۲- با عنایت به رسالت معاونت امور دارویی در تامین،

کنترل و توزیع دارو که از حساسیت خاصی برخوردار است و هم چنین با عنایت به رسالت حرکت‌های انقلابی که با ایجاد این معاونت بعد از انقلاب اسلامی در کشور ما انجام پذیرفته و به دلیل تخصصی بودن این امر، حذف آن را در این شرایط هرگز به صلاح کشور و مردم ندانسته و اعتقاد دارد این تصمیم عوارض نامطلوبی در امور درمانی کشور ایجاد خواهد کرد. ۳- ادغام معاونت دارویی با هر یک از معاونت‌های دیگر و واگذاری کار خطیر سیاست‌گذاری تولید و واردات دارو به سازمان نوپای دیگر، وزارت بهداشت را دچار مشکل خواهد ساخت.

۴- اجرای این تصمیم نه تنها هرگز مشکلات دارویی کشور را حل نخواهد کرد بلکه آنرا تشدید خواهد کرد زیرا با اینکه امور دارو و درمان از جهاتی با هم ارتباط دارند لیکن از نظر کیفیت کار و تدارکات امور تخصصی، فنی، صنعتی و کارشناسی با هم مغایرت دارند لذا تصدیق خواهند فرمود که این اقدام ارائه خدمات دارویی اعم از تولید و واردات را مختل و دچار وقفه خواهد ساخت.

انجمن داروسازان ایران که همواره اهتمام خود را در رفع مشکلات دارو و درمان کشور مصروف داشته اینک نیز به دور از تعصب شغلی و حرفه‌ای، صرفاً به جهت وظیفه اجتماعی خود مشکلات ناشی از اجرای این تصمیم را به استحضار رسانیده انتظار دارد نظر کارشناسی انجمن مورد عنایت خاص آنجناب قرار گیرد. موقع را مغتنم شمرده مزید توفیقات آن مقام معظم را در انجام خدمات هرچه بیشتر و حل مشکلات از درگاه ایزد متعال مسئلت می‌نماید.

با تشکر و احترام مجدد، دکتر اصغر قدیری افشار
دبیر انجمن داروسازان ایران

رونوشت جهت اطلاع مدیریت محترم
مجله رازی به منظور انعکاس در آن نشریه